

हेऽपि वर्तमानानां तेषां तथा वारणेषु चोरव्याघ्रादयो यत्र स्थिता निवारयन्ति
पथिकान्ते वारणास्तेषु चोरव्याघ्रभयाद्येषु अधसु मार्गेषु वा वर्तमानानां तेषां मि-
त्रार्यमवरुणैस्त्रिभिर्देवैः पालितातां यजमानानाम् उपद्रवयिति शेषः । अधशंसः
सर्वदा पापस्य प्रशंसको रिपुः शत्रुः नहि ईशे । समर्थो न भवति । लोपस्त आ-
त्मनेपदेधिति [पा० ७.१.४१.] तलोपः । अधीगर्थद्वेशां कर्मणीति [पा० २.३.५२.]
इति तेषामिति षष्ठी । मित्रादिभिः पालितानामस्माकं गृहेऽरण्ये वा नास्ति श-
त्रुबाध इत्यर्थः ॥३२॥

ते हि पुत्रासोऽअदितेः प्र जीवसे मर्त्याय ।

ज्योतिर्यहृत्यज्ञसम् ॥३३॥

कथं तद्रक्षितानां शत्रुभयाभावस्तदाह । हि यतस्ते अदितेः अखण्डतशक्तेर्दे-
वमातुः पुत्रासः पुत्राः पूर्वीक्ता मित्रार्यमवरुणा मर्त्याय मनुष्याय यजमानायाज्ञसं
निरन्तरमनुपक्षीणं ज्योतिः तेजः प्रयहन्ति किमर्थं जीवसे जीवितुं यथा चिरं जी-
वनं भवति तथा तदुपायज्ञानं प्रयहन्तीत्यर्थः ॥३३॥

कदा चन स्तरीरसि नेन्द्रं सश्वसि दाश्रुषे ।

उपोषेन्नु मधवन्भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते ॥३४॥

ऐन्द्री पथ्या बृहती मधुहृन्दोदृष्टा जपे विनियुक्ता । यस्यास्तृतीयः पादो द्वादशा-
णीऽन्ये त्रयोऽष्टाक्षराः सा पथ्या बृहती । हे इन्द्र परमैश्वर्ययुक्त कदा चन कदा-
पि त्वं स्तरीर्नासि । स्तृज् हिंसायाम् स्तृणातीति स्तरीः हिंसको नासि किं तर्हि
दाश्रुषे सश्वसि । द्वितीयार्थे चतुर्थी । दाश्वान्सं हविर्दत्तवन्तं यजमानं सेवसे । सश्व-
तिः सेवनकर्मा । किं च । हे मधवन्धनवन् देवस्य प्रकाशमानस्य ते तव भूय
इत् ब्रह्मतरमेव दानं नु इत् क्षिप्रमेव दाश्वान्समुपपृच्यते । पृची सम्पर्के यजमानेन
सह सम्पर्कं प्राप्नोति । प्रसमुपोदः पादपूरण [पा० ८.१.६.] ऽइत्येक उपशब्दः पा-
दपूरणे । इत्शब्दविवार्थे । नु क्षिप्रार्थः । न कदाचिद्यजमानं प्रति क्रुध्यसि सेवसे
च तं (17.) तदीयं भूयो धनं (18.) दाश्वान्समुपपृच्यतऽइति भावः ॥३४॥